

DO YOU NEED HELP?

ΣΤΗΡΙΞΕ ΜΑΣ

Δύο νέοι από το Αφγανιστάν χτίζουν γέφυρες επικοινωνίας στην Κρήτη

Ο Ali-Sher Kashimi βοηθάει μια οικογένεια Αφγανών που μόλις έφτασε στο νέο της διαμέρισμα στο Ηράκλειο.
© UNHCR/Markel Redondo

By Leo Dobbs, Ηράκλειο Κρήτης | 23 Μαρ 2018

Η οικογένεια Karimi μετακομίζει στο νέο της σπίτι, ξεφορτώνοντας ένα βουνό από αποσκευές από ένα μικρό φορτηγάκι και μεταφέροντάς τις σε ένα διαμέρισμα στο ισόγειο μιας πολυκατοικίας στην παραλιακή πόλη του Ηρακλείου.

Ένας ψηλός, νεαρός άνδρας με έντονα χαρακτηριστικά έχει πάει να συναντήσει την επταμελή οικογένεια. Είναι ο 22χρονος Ali Sher Kashimi, από τη φυλή Χαζαρά από το Αφγανιστάν, όπως και οι αιτούντες άσυλο στους οποίους παρέχει τη βοήθειά του. Ο ρόλος του είναι ζωτικής σημασίας, καθώς είναι ο διερμηνέας που τους βοηθάει να ξεπεράσουν τα γλωσσικά εμπόδια και που διευκολύνει την καθημερινότητά τους.

Η οικογένεια Karimi είναι ενθουσιασμένη που βρήκε έναν ομοεθνή της να μιλάει άπταιστα ελληνικά και τον βομβαρδίζουν με ερωτήσεις. Χωρίς τη βοήθεια ενός διερμηνέα, όπως ο Ali, ενός πρόσφυγα που έχει περάσει τα τελευταία δέκα χρόνια στην Κρήτη, θα αντιμετώπιζαν πολλές δυσκολίες. Το ίδιο ισχύει και για τους περισσότερους πρόσφυγες και μετανάστες που φθάνουν μέσω θαλάσσης καθώς και για τους ανθρώπους που τους βοηθάνε, όπως και για το προσωπικό της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (Υ.Α.).

«Όλοι οι νεοαφιχθέντες χρειάζονται διερμηνείς», εξηγεί ο Ali, που μιλάει άπταιστα ουρντού, φαρσί, νταρί και βεβαίως ελληνικά. «Είσαι η γέφυρα

που ενώνει δύο έθνη», προσθέτει ο συνάδελφός του Habibala, διερμηνέας κι αυτός από τη φυλή Χαζαρά.

Ο Ali-Sher Kashimi, 22 ετών, είναι διερμηνέας και εργάζεται στην Αναπτυξιακή Ηρακλείου. Βοηθάει τους νεοαφιθέντες πρόσφυγες να ξεπεράσουν τα γλωσσικά εμπόδια. ©UNHCR/Markel Redondo

Οι δύο φίλοι παρέχουν υπηρεσίες διερμηνείας σε περίπου 80 από τους πάνω από 600 ανθρώπους στους οποίους παρέχεται στέγαση σε διαμερίσματα και υποστηρικτικές υπηρεσίες στην Κρήτη μέσω του προγράμματος ESTIA. Το πρόγραμμα αυτό της Υ.Α. για την παροχή στέγασης και οικονομικής βοήθειας μέσω προπληρωμένων καρτών με τη χρηματοδότηση της Ε.Ε., έχει βοηθήσει δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους.

Το πρόγραμμα στέγασης δεν υπήρχε όταν ο Ali και ο Habibala έφθασαν στην Ελλάδα το 2008. Έφηβοι ακόμα, παραπέμφθηκαν στα Ανώγεια, την πρώτη δομή για ασυνόδευτα παιδιά στην Κρήτη που άνοιξε το 2001. Σήμερα, συμμετέχουν σε κάθε βήμα της διαδικασίας φιλοξενίας των αιτούντων άσυλο, ξεκινώντας από την άφιξή τους.

«Είναι πολύ σημαντική η επικοινωνία για τους πρόσφυγες», λέει ο Ali, όσο η οικογένεια Karimi εξερευνά το νέο της διαμέρισμα μαζί με το προσωπικό της Αναπτυξιακής του Δήμου Ηρακλείου, του εταίρου που υλοποιεί το πρόγραμμα στο Ηράκλειο, τη Σητεία και τα Χανιά.

Η Αναπτυξιακή Ηρακλείου απασχολεί 11 διερμηνείς, συμπεριλαμβανομένου του Ali και του Habibala, με γλώσσες εργασίας τα αραβικά, τα φαρσί, τα σοράνι και τα ουρντού. Διερμηνείς με άλλες γλώσσες εργασίας αναζητούνται όταν υπάρξει σχετική ανάγκη. Η Υ.Α. χρησιμοποιεί επίσης διερμηνείς για τις ανάγκες στην υπόλοιπη χώρα σε συνεργασία με εταίρους όπως η ΜΕΤΑδραση.

Στο διαμέρισμα στο Ηράκλειο, ο Ali εξηγεί πώς δουλεύει το πλυντήριο και λέει στην οικογένεια πού μπορούν να πάνε για ψώνια και πώς να χρησιμοποιήσουν τις δημόσιες συγκοινωνίες. Μπορούν να πληρώνουν χρησιμοποιώντας τις προπληρωμένες κάρτες τους, μόλις ο Ali τους βοηθήσει να καταχωρήσουν τη διεύθυνσή τους. Ο κοινωνικός προσανατολισμός τους είναι σημαντικός καθώς και ο τρόπος που μπορούν να λειτουργήσουν μέσα σε μια νέα κοινότητα και να προσαρμοστούν στην κουλτούρα και τον τρόπο ζωής της.

Πολλοί από τους πρόσφυγες που φτάνουν εδώ έχουν προβλήματα υγείας και αναπηρίες, οπότε χρειάζονται βοήθεια ώστε να εξηγήσουν στους γιατρούς πού πονάνε. Και μετά υπάρχει και το θέμα της εγγραφής στο σχολείο, το οποίο για τον Ali έχει ιδιαίτερη σημασία.

Ο νεαρός άνδρας, που άρχισε να εργάζεται έμμισθα στην Αναπτυξιακή Ηρακλείου την περασμένη χρονιά, είναι περήφανος για τη δουλειά του. «Νιώθω ότι κάνω κάτι σημαντικό. Βοηθάω ανθρώπους να χτίσουν ξανά τη ζωή τους και αυτό μου δίνει τεράστια ικανοποίηση.»

Συμπάσχει μαζί τους και γνωρίζει τις ανάγκες τους, το οποίο δεν προκαλεί καμία έκπληξη με όσα πέρασε ο ίδιος ως παιδί. Αρχικά, ήταν η φυγή της οικογένειάς του από το Jaghori, στα υψίπεδα της Αφγανικής περιοχής Hazarajat, στην Quetta του Πακιστάν για να ξεφύγει από την κλιμάκωση του πολέμου μεταξύ των Ταλιμπάν και της αφγανικής κυβέρνησης.

Η ζωή ήταν καλή για έναν χρόνο περίπου, αλλά μετά οι εθνοτικές εντάσεις και οι επιθέσεις κλιμακώθηκαν. «Μια μέρα μια βόμβα εξερράγη σε ένα τέμενος από το οποίο είχα φύγει πέντε λεπτά πριν. Περίπου 200 άνθρωποι σκοτώθηκαν», θυμάται ο Ali. Όταν κάποια στιγμή τον χτύπησαν άσχημα και του έκλεψαν τα σχολικά του βιβλία, ο Ali αποφάσισε, μόλις στα δώδεκά του χρόνια, να εγκαταλείψει την πατρίδα του.

Ήξερε πού θα πήγαινε. «Όταν ήμουν μικρός, ο πατέρας μου μιλούσε για την Ελλάδα και μας διάβαζε ιστορίες για την αρχαία Ελλάδα. Ακουγόταν ωραίο μέρος, με όμορφα τοπία και ανθρώπους», λέει. Δεν είπε σε κανέναν για τα σχέδιά του να φύγει.

Συνοδευόμενος από τον θείο του, επίσης 12 ετών, ο Ali κατευθύνθηκε προς το Ιράν, ενώ πήρε τηλέφωνο την αναστατωμένη μητέρα του ακούγοντάς την να κλαίει, ενώ ήταν ήδη στην πόλη Zahedan στα σύνορα. Το ταξίδι μέχρι τα ελληνικά νησιά ήταν πολύ πιο δύσκολο. Χρειάστηκε να σκαρφαλώσουν σε βουνά, να παραμείνουν σε κέντρα κράτησης, να ζητιανέψουν φαγητό και να δουλέψουν για να πληρώσουν τους διακινητές. Είδαν άλλους να πεθαίνουν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού.

Με λίγη τύχη και χρήματα που τους έστειλαν από την πατρίδα, τα δύο αγόρια βρήκαν άλλους τέσσερις ενήλικες και αγόρασαν μαζί μια βάρκα για να διασχίσουν το πέραςμα που χωρίζει την Τουρκία από τη Σάμο. Τρέμοντας μήπως τους στείλουν πάλι πίσω, κατέστρεψαν τη βάρκα στην

ακτή και κατευθύνθηκαν προς την πόλη. Όταν προσπάθησαν να μπουν σε πλοίο της γραμμής χωρίς εισιτήριο, τους συνέλαβαν και οδηγήθηκαν στο κρατητήριο.

Ο Ali-Sher Kashimi, 22 ετών, παρέχει υπηρεσίες διερμηνείας σε περίπου 80 από τους πάνω από 600 ανθρώπους που στεγάζονται σε διαμερίσματα στην Κρήτη. © UNHCR/Markel Redondo

Τα δύο αγόρια ξεκίνησαν απεργία πείνας, και έτσι οι αρχές δέχθηκαν την πρόταση της δομής στα Ανώγεια να τα φιλοξενήσουν. Έμειναν εκεί μέχρι να ενηλικιωθούν, έξι χρόνια μετά. Έμαθαν ελληνικά, να μαγειρεύουν, να κάνουν παρέες και άλλα πολλά. «Το πιο σημαντικό πράγμα που έμαθα ήταν πώς να γίνω καλός άνθρωπος, πώς να μιλάω σε άλλους ανθρώπους και να επικοινωνώ», εξηγεί ο Ali. Τώρα, ένα πρόβλημα στη χρηματοδότηση απειλεί να κλείσει τη δομή στα Ανώγεια, όπως και άλλους ξενώνες, παρά την αυξανόμενη ανησυχία που έχουν εκφράσει η Υ.Α. και άλλοι φορείς.

Από τότε που έφυγε από τα Ανώγεια, που τα θεωρεί σαν το χωριό του, ο Ali βρήκε δουλειά, έκανε πολλούς φίλους και μένει σε ένα διαμέρισμα με την κοπέλα του, που κατάγεται από τη Ρουμανία. «Είναι πολύ δημοφιλής, ιδίως στο πρόγραμμά μας», λέει η Δήμητρα Καμπέλη από την Αναπτυξιακή Ηρακλείου. Επίσης, κάνει μαθήματα φωτογραφίας και δουλεύει και σε ένα εστιατόριο με μερική απασχόληση.

Ο Ali ενσωματώθηκε στην κοινωνία του Ηρακλείου και θεωρείται ντόπιος. «Θεωρώ την Κρήτη ως την πατρίδα μου», λέει. Αλλά παρά τα όσα καλά του συνέβησαν μετά το επικό του ταξίδι το 2008, υπάρχει κάτι που του λείπει. «Είμαι πρόσφυγας, αλλά θέλω να κάνω αίτηση για να αποκτήσω ελληνική ιθαγένεια», τονίζει.

[English](#)

[f Μοιράσου το στο Facebook](#)

[🐦 Μοιράσου το στο Twitter](#)

[GLOBAL WEBSITE](#)

[UNHCR GREECE](#)

[OPERATIONAL PORTAL](#)

© UNHCR 2001-2020

Επικοινωνία

[Όροι και προϋποθέσεις χρήσης](#)

Follow

[Ελληνικά](#)